

ligevel, at mine Bemærkninger i saa Henseende ere rigtige, og vi have jo ogsaa tidligere haft saadanne samlede Planer. Om jeg ikke husker Fejl, havde vi i 1861 en samlet Plan for en længere Aarrække, ikke at tale om i 1894, og jeg mener at en saadan samlet Plan over, hvad der kan forekomme, er ret hensigtsmæssig og nyttig, netop af den Grund, som jeg antydede i mit første Foredrag, at vi da kunde overveje, hvad der er nødvendigt i Øjeblikket, og hvad der kan udskydes til senere o. s. v. Jeg har ikke just sagt, at der skulde foreligge absolute Forslag sammen med dette om alle de Ting, der muligvis kunne staa paa Dagsordenen hist og her, men der kunde være Antydning om den Slags Ting i Anmærkningerne. Men som sagt, jeg skal ikke opholde mig videre derved. — Den højtærede Indenrigsminister mente, at naar der forelaa store Anlæg, store Planer til Udførelse, saa vilde jeg være med til Statslaan. Ja, jeg har erkendt, at naar der foreligger store Planer, der skulde udføres i kort Tid, saa anser jeg det for nødvendigt at gaa med til Statslaan, og det have vi ogsaa gjort et Par Gange tidligere; men jeg anser det ikke for nødvendigt i dette Øjeblik med Hensyn til de Forslag, der foreligge, og som bør udføres i den allernærmeste Tid. Den højtærede Indenrigsminister mente ikke, det var rigtigt — og et æret Medlem (H. C. Hansen) var af samme Opfattelse — naar jeg havde nævnt en saadan Sum som 40 Mill. Kr. for de Baneanlæg, som der for Tiden er Forslag om, og som ere under Behandling. Jeg skal da oplyse, at jeg i saa Henseende har holdt mig nøjagtig til de Summer, den højtærede Indenrigsminister selv har anført i sine Forslag, og naar jeg nævner nøjagtig de Summer — med Undtagelse af Ekspropriationen, som jeg selv efter et Skøn har sat til 4 Mill. Kr. — saa naar jeg op til 40,915,000 Kr. Det er de Forslag, som dels ligge for i Øjeblikket, og som dels ere antydede, nemlig Lille Bælts Broen — og der er jo ingen Anledning til at udstede en Konkurrence, naar det ikke er Hensigten, at en saadan Plan skal udføres. Da jeg nævnte andre Projekter, der staa paa Dagsordenen, glemte jeg mærkværdigvis noget, som jeg selv i den meget omtalte Kommission beskæftiger mig med for Øjeblikket, nemlig Personbanegaarden, som rimeligvis lavt regnet vil andrage 10 Mill. Kr. Lægger jeg det til det andet, er det aldeles sikkert, at vi naa op til en Sum af 60—70 Millioner Kr. — aldeles sikkert ikke der-

under, men snarere derover. — Det overraskede mig noget, at den højtærede Indenrigsminister sagde, at det, at man i 1892 havde foreslaaet Centralværkstederne flyttede over paa den anden Side af Vesterbro for 1½ Mill. Kr., nærmest var — saaledes forstod jeg den højtærede Indenrigsminister — at forstaa som en Antydning af en Begyndelse; det var ikke Meningen, at man kunde gøre Regning paa at slippe med denne 1½ Mill. Kr., maaske vilde man naa op til de 4½ Mill. Kr., der foreslaas her, det ved jeg nu ikke. Det overrasker mig at høre det. Jeg husker, at under Forhandlingen i 1892 blev det fremdraget fra forskellige Sider, at det Beløb, som der var paaregnet, 33—34 Millioner Kr., inklusive Ekspropriationen, var for lavt regnet. Der blev indvendt, at naar vi skulde til at udføre Arbejdet, vilde vi komme adskilligt ud over disse Summer. Denne Opfattelse blev modsagt den Gang. Men nu i Dag erklærer den højtærede Indenrigsminister, i alt Fald for et Punkts Vedkommende, nemlig Centralværkstedernes Flytning, at denne Opfattelse i 1892 har sin Rigtighed, man maatte gøre Regning paa at komme op til betydeligere Beløb. Jeg vil i saa Henseende sige, at det var dog ønskeligt, at vi kunde naa dertil, at de Overslag, der forelægges her for os paa Rigsdagen, ikke være Begyndelsessummer, men at det var Overslag, der vare saa paalidelige som muligt, at man bestræbte sig for, at de bleve saa paalidelige som muligt, at man ikke regnede paa Beløb, som senere kunde komme til, men at man loyalt medtog alt, hvad der kunde staa i Forbindelse med det paagældende Anlæg.

Hoveddivergensen mellem den højtærede Ministers Opfattelse og min i den foreliggende Sag, er jo Centralværkstederne. Den højtærede Indenrigsminister vilde ikke indrømme, at Lovforslaget her greb dybt ind i Personbanegaardskommissionens Virksomhed. Denne Kommission havde paa ingen Maade noget at gøre med Spørgsmaalet om Centralværkstedernes Flytning, erklærede den højtærede Minister, der var ikke Spor af Sammenhæng mellem disse to Ting; Personbanegaardskommissionen havde ikke noget at gøre med det Spørgsmaal, hvorhen disse Værksteder skulde flyttes. Ja, over for den Slags Paastande maa jeg sige, staar min Forstand stille, jeg fatter ikke, hvorledes det Kommissorium, der omtales i Skrivelse til Folketingets Finansudvalg af 7de Marts 1898, kan forstaas anderledes. Det omfatter nemlig